

บทที่ 3

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการทดลอง

3.1 วัสดุทดลองและอุปกรณ์วัดอุณหภูมิ

วัสดุที่นำมาใช้ในการหาค่า Emissivity คือขันปัง (เริ่มตั้งแต่โคลนเป็นขันปัง) ลักษณะของขันปังในระหว่างการอบดังแสดงในรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 ขันปังในระหว่างการอบ

อุปกรณ์วัดอุณหภูมิที่ใช้ในการทดลองมี 2 ชนิด ได้แก่ กล้องถ่ายภาพความร้อนและเทอร์โมคัปเปิล Type K โดยมีรายละเอียดดังนี้

กล้องถ่ายภาพความร้อน (Thermal Image Camera: TI)
กล้องถ่ายภาพความร้อน Fluke รุ่น TI 32 รับรังสีอินฟราเรดในช่วงความยาวคลื่นระหว่าง 8-14 μm ช่วงวัดอุณหภูมิ -20°C ถึง +600°C ความละเอียดภาพความร้อน 320 x 240 VOX ดังรูปที่ 3.2 ในการทดลอง

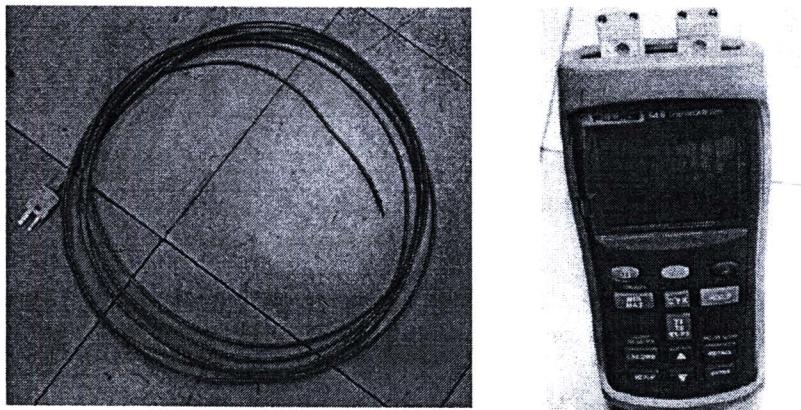

รูปที่ 3.2 กล้องถ่ายภาพความร้อน รุ่น TI 32

เทอร์โมคัปเปิลแบบสัมผัส Type K

เทอร์โมคัปเปิลแบบสัมผัส Type K แบบสัมผัสหุ้มด้วยฉนวนไขหินที่ผ่านการสอบเทียบวัดอุณหภูมิที่ผิวของวัสดุเพื่อเปรียบเทียบกับอุณหภูมิที่กล้อง TI อ่านค่าได้ โดยเทอร์โมคัปเปิลจะเชื่อมต่ออยู่กับเทอร์โมมิเตอร์ Fluke รุ่น 52 II ซึ่งสามารถรับสัญญาณไฟฟ้าจากเทอร์โมมิเตอร์ได้ 2 Channel ช่วงวัดอุณหภูมิ 250°C - $1,767^{\circ}\text{C}$ ดังแสดงในรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.3 เทอร์โมคัปเปิลแบบสัมผัส Type K และเทอร์โมมิเตอร์ Fluke รุ่น 52 II 2 Channel

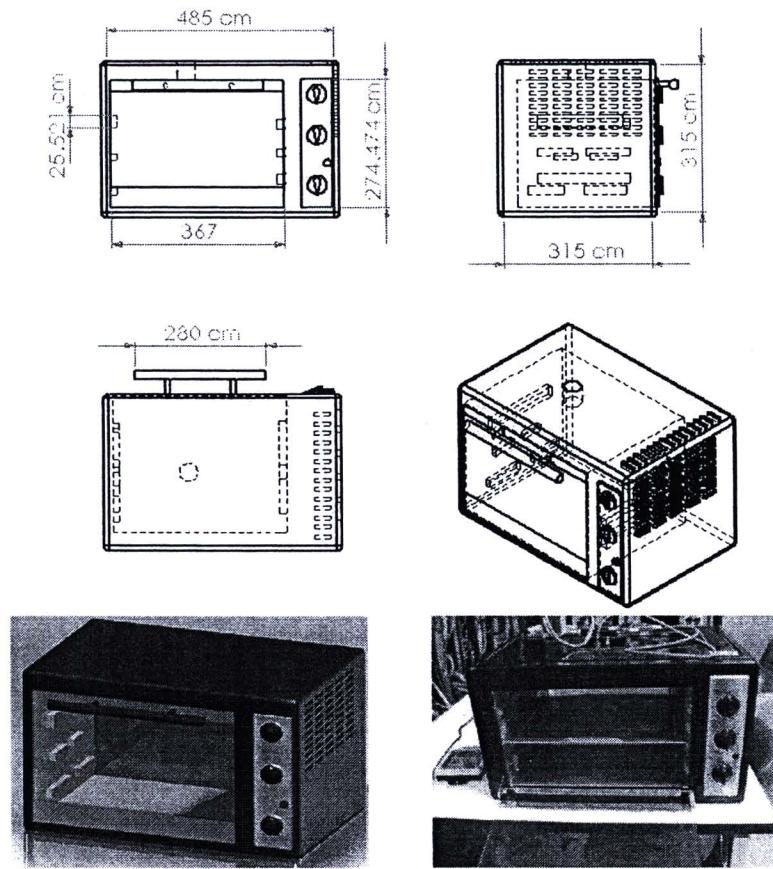
3.2 การทดสอบการอบบนมปัง

3.2.1 การเตรียมโดด

เตรียมโคลสำหรับอบบนมปัง ซึ่งมีส่วนผสมโดยประมาณดังต่อไปนี้ แป้งขนมปัง 50 เปอร์เซ็นต์ น้ำเย็น 25 เปอร์เซ็นต์น้ำตาล 10 เปอร์เซ็นต์ มาการิน 5.8 เปอร์เซ็นต์ ไข่ไก่ 3 เปอร์เซ็นต์ นมผง 2.5 เปอร์เซ็นต์เนยขาว 1.8 เปอร์เซ็นต์เกลือป่น 0.85 เปอร์เซ็นต์ และยีสต์ 0.75 เปอร์เซ็นต์ โดยผสมส่วนผสมทุกอย่าง (ยกเว้นยีสต์) เข้าด้วยกัน นวดจนเข้ากัน แล้วพักไว้ 40 นาที จากนั้นนำมานวดรวมกับยีสต์จนเนียนเรียบ แล้วตัดชิ้นน้ำหนักก้อนละ 70 กรัม จำนวน 1 ก้อน นวดปั้นกลมพักไว้ที่อุณหภูมิห้อง (25°C) เป็นเวลา 2 ชั่วโมง 30 นาที เพื่อให้เกิดโอด

3.2.2 การเตรียมเตาอบ

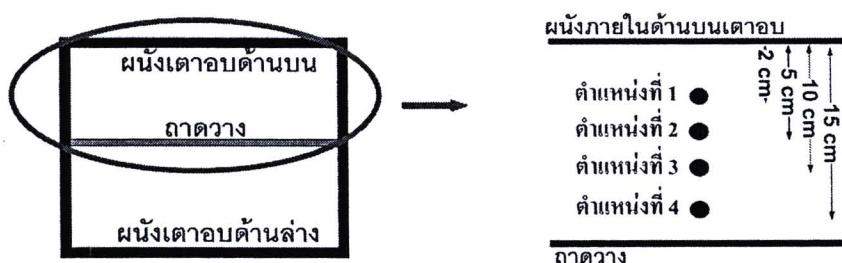
ใช้เตาอบไฟฟ้า (ZANUSSI รุ่น ZOT103KX อิเลคโทรลัคซ์ ประเทศไทย ความจุของไฟฟ้า 300 ลิตร) ในการอบบนมปัง ก่อนอบโดยต้องเปิดเครื่องทิ้งไว้อย่างน้อย 10 นาที โดยตั้งค่าอุณหภูมิเตาอบไว้ตามที่ต้องการเพื่อให้อุณหภูมิในเตาอบเข้าสู่ภาวะสมดุล (steady) โดยอุณหภูมิสูงสุดของอากาศในเตาอบคือ $230 \pm 10^{\circ}\text{C}$ ด้านหน้าเตาอบทำจากวัสดุที่ค่อนข้างใสทำให้สามารถมองเห็นบนมปังขณะอบได้ ลักษณะเตาอบที่ใช้ในการทดลองดังแสดงในรูปที่ 3.4

รูปที่ 3.4 เตาอบไฟฟ้าที่ใช้ในการทดลองอบขนมปัง

3.2.2.1 การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิอากาศภายในเตาอบ

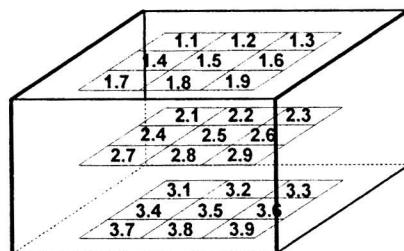
ทำการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของอากาศภายในเตาอบ โดยตั้งค่าอุณหภูมิน้ำเตาไว้ที่ 210°C และใช้เทอร์โมคัปเปิลวัดอุณหภูมิที่ตำแหน่งต่างๆ ภายในเตาอบทั้งหมด 4 ตำแหน่ง โดยตำแหน่งที่ 1 อยู่บนสุด ห่างจากผนังเตาด้านบนประมาณ 2 cm ตำแหน่งที่ 2 ห่างจากผนังเตาด้านบนประมาณ 5 cm ตำแหน่งที่ 3 ห่างจากผนังเตาด้านบนประมาณ 10 cm และตำแหน่งที่ 4 ตำแหน่งที่ 4 ต่ำสุดห่างจากผนังเตาด้านบนประมาณ 15 cm (ห่างจากถ้วย 1 cm) ดังแสดงในรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 ตำแหน่งการเสียบสายเทอร์โมคัปเพื่อวัดอุณหภูมิอากาศในเตาอบ

3.2.2.2 หาค่าความเร็วลมร้อนในเตาอบ

เนื่องจากในการทดลองได้มีการให้ความร้อนกับเตาอบโดยใช้ไอน้ำไฟบน-ล่างและมีพัดลมเป่าเพื่อให้เกิดการหมุนเวียนลมร้อนภายในเตาอบ จึงได้มีการหาช่วงความเร็วลมเฉลี่ยภายในเตาอบโดยใช้หลอดปิโต๊ต (PitotTube) ซึ่งมีการวัดความเร็วลมทั้งหมด 3 acco 27 ตำแหน่งหนึ่งอุณหภูมิ (แบ่งเป็น 3acco ได้แก่ ด้านบน-กลาง-ล่าง และละ 9 ตำแหน่ง) ดังแสดงในรูปที่ 3.6 โดยวัดตำแหน่งละ 3 ครั้ง

หมายเหตุ: เลขตัวแรกแสดงแนว แล้วตัวที่ 2 แสดงตำแหน่งของการวัดความเร็วลมผ่านแต่ละชั้นๆ เช่น 1.9 คือ แนวที่ 1 ตำแหน่งที่ 9

รูปที่ 3.6 ตำแหน่งการวัดความเร็วลมร้อนภายในเตาอบบริเวณหนึ่งอุณหภูมิ

3.2.2.3 หาการกระจายอุณหภูมิกายในเตาอบ

เนื่องจากในระหว่างการอบมีการเปิดพัดลมเป่าเพื่อให้เกิดการหมุนเวียนลมร้อนภายในเตาอบซึ่งมีความเร็วลมร้อนโดยเฉลี่ยประมาณ 0.211 m/s จึงได้มีการทดลองเพื่อหาการกระจายอุณหภูมิของอากาศภายในเตาอบโดยใช้ถ้วยสแตนเลส ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5.1 cm สูง 3.1 cm บรรจุน้ำเปล่า 30 กรัม วางในตำแหน่งต่างๆ ภายในเตาอบทั้งหมด 9 ตำแหน่ง ดังรูปที่ 3.7 และใช้เทอร์โมคัปเปิลซึ่งเชื่อมต่ออยู่กับ Data Logger วัดอุณหภูมิของน้ำในถ้วยจากนั้นปิดเตาโดยให้อุณหภูมิของอากาศภายในเตามีค่า 110°C

- ① ② ③
- ④ ⑤ ⑥
- ⑦ ⑧ ⑨

รูปที่ 3.7 แสดงตำแหน่งการวางถ้วยสแตนเลสบรรจุน้ำเปล่า
เพื่อหาการกระจายอุณหภูมิกายในเตาอบ

3.2.2.4 การปรับค่าอุณหภูมิของอากาศภายในเตาอบในระหว่างการอบขนมปัง

แบ่งช่วงการพิจารณาออกเป็น 3 ช่วง โดยพิจารณาอุณหภูมิกึ่งกลางขนมปังเป็นหลัก (Therdthai et al., 2002) โดยปรับลดอุณหภูมิในช่วงที่ 2 และปรับเพิ่มอุณหภูมิในช่วงที่ 3 รายละเอียดดังต่อไปนี้

ช่วงที่ 1 คือช่วงที่อุณหภูมิที่กึ่งกลางขนมปังมีค่าตั้งแต่เริ่มต้นจนถึง 40°C ในการทำลองได้พิจารณาปรับเปลี่ยนค่าอุณหภูมิของอากาศภายในเตาอบในช่วงนี้เป็น 2 ค่า คือ 180°C และ 210°C เนื่องจากจากการทดลองเบื้องต้นพบว่าเมื่อตั้งค่าอุณหภูมิของอากาศในเตาอบสูงกว่า 210°C ขนมปังจะไหม้เกรียมและเนื้อด้านในไม่สุก ในขณะที่เมื่อตั้งค่าอุณหภูมิต่ำกว่า 180°C ต้องใช้เวลาอบนานกว่าขนมปังจะสุกและมีสีน้ำตาลอ่อน ทำให้ความชื้นระเหยออกเกือบหมด เนื้อขนมปังจึงค่อนข้างแข็ง

ช่วงที่ 2 คือช่วงที่อุณหภูมิที่กึ่งกลางขนมปังมีค่าตั้งแต่ 40°C ถึง 60°C ในการทำลองได้พิจารณาปรับลดค่าอุณหภูมิของอากาศภายในเตาอบในช่วงนี้จากช่วงแรกเป็นทั้งหมด 3 ค่า คือ 90°C 110°C และ 120°C เนื่องจากจากการทดลองเบื้องต้นพบว่าที่อุณหภูมิต่ำกว่า 90°C ขนมปังไม่สุกทั้งก้อนยังมีโดเดลีอยู่หลังการอบ ส่วนที่อุณหภูมิสูงกว่า 120°C เนื้อขนมปังมีลักษณะค่อนข้างแห้งและแข็ง หรืออาจเรียกได้ว่าขนมปังสุกเกินไป

ช่วงที่ 3 คือช่วงที่อุณหภูมิที่กึ่งกลางขนมปังมีค่าตั้งแต่ 60°C จนถึง 98°C และคงอุณหภูมิไว้ที่ค่านี้เป็นเวลา 10 นาที จากการทำลองเบื้องต้นพบว่า ที่อุณหภูมิต่ำกว่า 170°C สีของผิวนมปังสว่างเกินไปซึ่งหากต้องการให้สีเข้มขึ้นต้องใช้เวลาในการอบนานขึ้น แต่จะส่งผลให้เปลือกนอกของขนมปังแข็งขึ้นตามไปด้วย ส่วนที่อุณหภูมิสูงกว่า 190°C สีของขนมปังเข้มเกินไป และมีค่าการสูญเสียน้ำหนักของขนมปังหลังการอบค่อนข้างสูง ดังนั้นในการทดลองจึงได้พิจารณาปรับเพิ่มค่าอุณหภูมิของอากาศภายในเตาอบในช่วงนี้จากช่วงที่ 2 เป็นทั้งหมด 3 ค่า ได้แก่ 170°C 180°C และ 190°C

ในการทดลองได้พิจารณาปรับเปลี่ยนเฉพาะค่าอุณหภูมิในช่วงที่ 1 และ 2 และให้อุณหภูมิในช่วงที่ 3 คงที่ที่ 180°C ก่อนในตอนแรก จากนั้นเมื่อได้ค่าอุณหภูมิที่เหมาะสมของช่วงที่ 1 และ 2 จึงพิจารณาปรับเปลี่ยนค่าอุณหภูมิในช่วงที่ 3 เป็น 170°C และ 190°C ในการทำลองจะวางโดยที่ตัวแทนที่ 5 เพียงก้อนเดียว โดยทำการทดลอง 3 ชั้น

3.2.3 การวัดค่าต่างๆ (Measurement)

3.2.3.1 การวัดค่าอุณหภูมิ

อุณหภูมิระหว่างการอบขนมปังและ อัตราการเพิ่มน้ำหนักของอุณหภูมิ ($^{\circ}\text{C}/\text{min}$)

วัดอุณหภูมิโดยใช้เทอร์โมคัปเปิล Type K ซึ่งเชื่อมต่ออยู่กับเครื่องบันทึกค่า (Data Logger) โดยกำหนดให้ Data Logger บันทึกค่าอุณหภูมิทุกๆ 10 วินาที ซึ่งจะมีการวัดค่าอุณหภูมิที่ตำแหน่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

วัดอุณหภูมิอากาศภายในเตาอบ ที่ต่ำแห่งท่างจากผนังเตาอบประมาณ 2 cm
วัดอุณหภูมิที่ผิวของขนมปัง (ลึกจากผิวขนมปัง 1 mm) วัดอุณหภูมิที่กึ่งกลางขนมปัง

$$\text{อัตราการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิ } (\text{°C/min}) = \frac{\text{อุณหภูมิสุดท้าย} - \text{อุณหภูมิเริ่มต้น}}{\text{เวลาสุดท้าย} - \text{เวลาเริ่มต้น}}$$

การวัดอุณหภูมิอื่นๆ

ใช้เทอร์โมคัปเปิลแบบสัมผัส Type K วัดอุณหภูมิที่ผิวของแพ่นเหล็ก อลูминีียม สแตนเลส และทองแดง ในระหว่างการทดสอบหาค่า ε ในกล่องดำ ใช้กล้องถ่ายภาพความร้อนวัดอุณหภูมิที่ผิวของวัตถุเพื่อหาค่า ε และใช้เครื่องมือวัดรังสีอินฟราเรด (IR-Sensor) วัดอุณหภูมิที่ผิวของขนมปังในระหว่างการอบ

3.2.3.2 น้ำหนัก และเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนัก (Weight Loss: %) ของขนมปังภายหลังการอบ ชั่งน้ำหนักขนมปังโดยใช้ตาชั่งดิจิตอลความละเอียดทศนิยม 2 ตำแหน่ง

$$\text{เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนัก } (\%) = \frac{\text{น้ำหนักก่อนอบ} - \text{น้ำหนักหลังอบ}}{\text{น้ำหนักก่อนอบ}} \times 100$$

3.3 การทดสอบการอบขนมปังด้วยการควบคุมอุณหภูมิที่ผิว

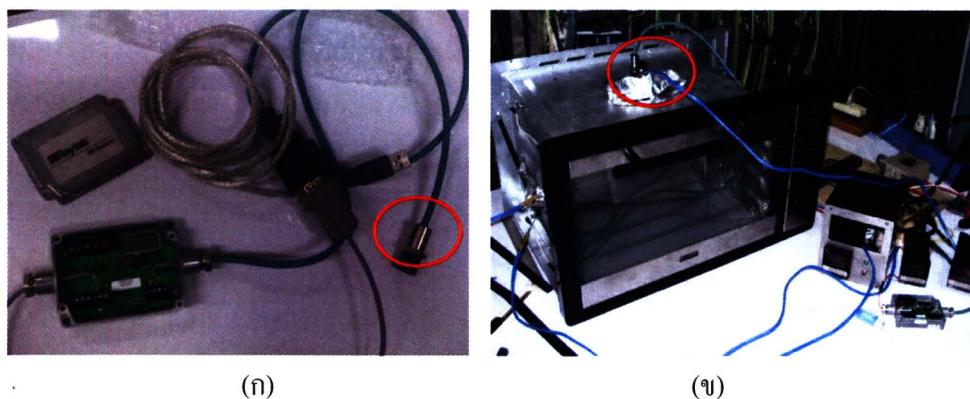
3.3.1 การวัด Emissivity ของขนมปังโดยใช้ IR sensor

วัดค่า ε ของขนมปังในแต่ละช่วงของกระบวนการอบโดยใช้ IR sensor (Raytex-IR sensor รุ่น MI วัดรังสีอินฟราเรดในช่วง 8-14 μm ช่วงอุณหภูมิที่วัดได้ -40 ถึง 600 °C) ซึ่งได้มีการติดตั้ง IR sensor ไว้ที่ด้านบนของเตาอบขนาดเล็ก ดังแสดงในรูปที่ 3.8 เนื่องจากด้านบนผิวขนมปังค่อนข้างแบนเรียบ ไม่มีมุนหรือมนุน มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากในระหว่างการอบ ในการทดลองจึงได้มีการเจาะรูที่ด้านบนเตาอบเพื่อให้ IR sensor มองผ่าน ซึ่งวัดค่า ε โดยใช้เทอร์โมคัปเปิลติดไว้ที่ผิวของวัตถุ และปรับค่า ε ที่ IR sensor จนกระทั่งอุณหภูมิที่อ่านได้จาก IR sensor มีค่าเท่ากับอุณหภูมิที่อ่านได้จากเทอร์โมคัปเปิล ค่า ε ที่ได้คือค่า ε ของวัตถุ ซึ่งในการทดลองได้มีการวัดค่า ε เริ่มตั้งแต่โดยนกกายเป็นขนมปังหรือสีน้ำเงินสีน้ำเงิน

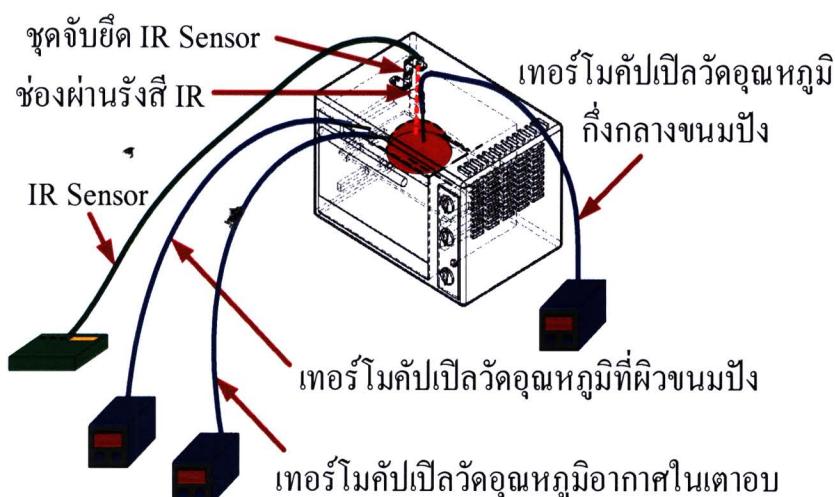
3.3.2 การทดสอบกระบวนการอบขนมปังโดยใช้ IR sensor ควบคุมอุณหภูมิที่ผิว

เมื่อได้ค่า ε ของขนมปังในแต่ละช่วงของกระบวนการอบแล้ว ให้นำค่า ε ดังกล่าวมาทดสอบกับ IR sensor ที่ติดตั้งอยู่บนด้านบนของเตาอบขนาดเล็ก โดยใช้ IR sensor วัดอุณหภูมิที่ผิวขนมปังและกำหนดค่า ε ที่ได้จากการทดลองให้กับ IR sensor เปรียบเทียบกับอุณหภูมิที่ผิวที่วัดได้จากเทอร์โมคัปเปิล ระบบ

การทดสอบบนมปังด้วยการควบคุมอุณหภูมิที่ผิวดังแสดงในรูปที่ 3.9 และแผนผังการทดสอบการอบบนมปังโดยการควบคุมอุณหภูมิที่ผิวด้วย IR sensor แสดงในรูปที่ 3.10

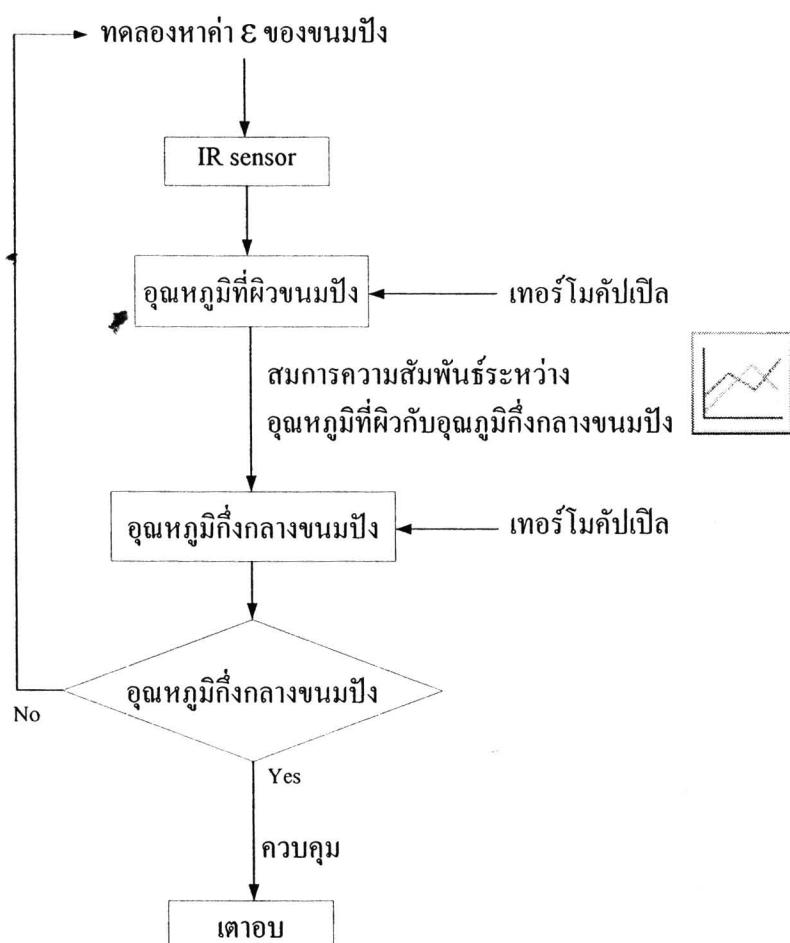
รูปที่ 3.8 ก) IR sensor ที่ใช้ในการทดลอง ข) ติดตั้ง IR sensor ไว้ที่ด้านบนเตาอบบนภาคเล็ก

รูปที่ 3.9 ระบบการทดสอบการอบบนมปังด้วยการควบคุมอุณหภูมิที่ผิวโดยใช้ IR sensor

การทดสอบการทำงานของตู้อบแบบใช้ IR sensor วัดอุณหภูมิที่ผิว ซึ่งใช้แผ่นเหล็กที่ทราบค่า ϵ มาใช้ในการทดสอบ โดยทำการวัดอุณหภูมิที่ผิวของวัตถุด้วย IR sensor และติดเทอร์โมคัปเปิลไว้ที่ผิวของแผ่นเหล็ก จากนั้นใช้ IR sensor วัดอุณหภูมิที่ผิวของแผ่นเหล็กโดยป้อนค่า ϵ ของแผ่นเหล็กให้กับ IR sensor เปรียบเทียบอุณหภูมิที่ได้จากการ IR sensor กับอุณหภูมิที่ได้จากเทอร์โมคัปเปิล และแสดงให้เห็นว่าสามารถใช้ IR sensor ในการวัดอุณหภูมิที่ผิวของวัตถุได้ จากนั้นทำการ

ทดสอบการวัดอุณหภูมิที่ผิวของขนมปั่งในระหว่างการอบ โดยป้อนค่า ϵ ของขนมปั่งในช่วงต่าง ๆ ที่ได้จากการทดลองให้กับ IR sensor เปรียบเทียบกับอุณหภูมิที่ผิวที่วัดได้จากเทอร์โมคัปเปิล จากนั้นนำอุณหภูมิที่ผิวไปใช้ในการคำนวณอุณหภูมิที่กึ่งกลางของขนมปั่งโดยใช้สมการ ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิที่ผิวกับอุณหภูมิกึ่งกลาง เปรียบเทียบอุณหภูมิกึ่งกลางที่ได้จากสมการ ความสัมพันธ์กับอุณหภูมิกึ่งกลางวัดได้จากเทอร์โมคัปเปิล หากอุณหภูมิที่ได้จากสมการ ความสัมพันธ์แตกต่างจากอุณหภูมิที่ได้จากเทอร์โมคัปเปิล ต้องทดลองหาค่า ϵ ใหม่อีกรอบ จนกว่า อุณหภูมิทั้งสองจะมีค่าเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน เมื่อทดลองจนคราวทั้งได้ ϵ ที่ทำให้อุณหภูมิกึ่งกลาง ขนมปั่งที่ได้จากการคำนวณและอุณหภูมิที่ได้จากเทอร์โมคัปเปิลมีค่ากัน จึงนำค่าอุณหภูมิกึ่งกลางของขนมปั่งที่ได้ไปใช้ในการควบคุมของเตาอบ อย่างไรก็ตาม สมการที่ใช้ในการคำนวณน้ำหนักการถ่ายเทความร้อนและมวลสารเข้ามาาร่วมพิจารณาด้วย รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ความเร็วลม ค่าสัมประสิทธิ์การพาความร้อน องค์ประกอบภายในวัสดุ เป็นต้น เพื่อให้ได้ผลการคำนวณที่ถูกต้อง

รูปที่ 3.10 แผนผังแสดงการทดสอบการอบขนมปั่งโดยการควบคุมอุณหภูมิที่ผิวด้วย IR sensor